

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113205803
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113205803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému G. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, X. X., pôvodne do 30. 06. 2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Stará Baštová 2, Košice, v konaní o zaplatenie 986,75 € s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzatí žaloby a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/77/2013-100 zo dňa 19. 11. 2015, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu o zaplatenie úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 do zaplatenia; v tomto rozsahu rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/77/2013-100 zo dňa 19. 11. 2015 z r u š u j e a v tomto rozsahu konanie zastavuje.

II. V časti výroku, v ktorom okresný súd návrh zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol v celom rozsahu návrh žalobcu, ktorý sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 986,75 € s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 23. 09. 2008.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 23. 09. 2008 je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V konaní vystupujúci vedľajší účastník na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom vzniesol námietku premlčania, na ktorú je súd pri spotrebiteľských úveroch povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Aplikujúc ust. § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka považoval nárok žalobcu okresný súd za premlčaný, následkom čoho žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej v texte „O. s. p.“).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 986,75 € s príslušenstvom a zároveň aby konanie v časti o zaplatenie úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 až do zaplatenia zastavil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažoval za správne, nakoľko žalovaný preukázal vôľu svoj dlh zaplatiť po ukončení výkonu trestu, čo výslovne konštatoval v písomnom podaní adresovanom súdu prvej inštancie. Zo žalovaného prejavenej vôle a ochoty žalovanú pohľadávku zaplatiť po ukončení výkonu trestu vyplýva, že svoj dlh uznal, preto jeho procesný úkon, ktorým nepochybne prejavil vedomosť o svojom dlhu z titulu nesplateného úveru, ako aj ochotu a vôľu svoj dlh zaplatiť, je nutné považovať za uznanie nároku s účinkami podľa ust. § 153a O. s. p.. Na uvedený procesný úkon žalovaného však súd prvej inštancie neprihliadol, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

5. V bode III. odvolania uviedol, že v časti ním uplatneného nároku o zaplatenie úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 do zaplatenia berie žalobný návrh späť a v tejto časti navrhol, aby odvolací súd konanie zastavil. Následne na to petit upravil tak, aby odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 986,75 € , úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 do zaplatenia. Na základe týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v súlade s petítom jeho odvolania.

6. Dňa 13. 01. 2016 predložil okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu vedľajší účastník na strane žalovaného vystupujúci v konaní do 30. 06. 2016, v ktorom uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny. Pokiaľ by totiž žalovaný vedel, že jeho dlh je premlčaný, s určitosťou by nikdy neprejavil ochotu zaplatiť ho a tento by neuznal. Inkasné spoločnosti však využívajú túto neznalosť žalovaných, teda nepoznanie inštitútu premlčania, ktorý častokrát pred súdom z nevedomosti, ale aj zo strachu uznávajú nároky žalobcov aj z premlčaných pohľadávok. V konaní však bola vnesená námietka premlčania jeho podaním zo dňa 25. 07. 2013, s ktorou sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Jeho procesná aktivita súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu konštatoval, že rozsudok okresného súdu považuje za správny, nakoľko vo svojom písomnom vyjadrení síce uviedol, že je ochotný splatiť pohľadávku po výkone trestu, avšak len v prípade, ak by súd vyhodnotil nárok žalobcu ako opodstatnený. Má za to, že vedľajší účastník, ktorý vystupoval na jeho strane dôvodne vzniesol námietku premlčania, súhlasí preto s rozhodnutím súdu, pretože o premlčaní nároku žalobcu nevedel.

8. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci samej dňa 19. 11. 2015, a to rozsudkom č. k. 20C/77/2013-10. Dňa 23. 12. 2015 podal žalobca voči rozsudku okresného súdu odvolanie a súčasne v časti ním uplatneného nároku o zaplatenie úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 759,98 e od 21. 03. 2009 do zaplatenia vzal návrh čiastočne späť a v tejto časti navrhol, aby odvolací súd konanie zastavil.

9. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety odseku 2 § 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ust. §-u 470 ods. 1 CSP a §-u 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016 a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej (od 01. 07. 2016) účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní, sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 36/1995).

11. Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

12. Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

13. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v rozsahu 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 do zaplataenia v zmysle jeho odvolania v bode III., teda po rozhodnutí súdu prvej inštancie, keď ešte jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, aplikujúc ust. § 370 CSP, odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v rozsahu, ako to požadoval žalobca, teda v rozsahu 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 do zaplataenia, rozsudok okresného súdu v tomto rozsahu zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu, ktoré mu bolo doručené do vlastných rúk nevyjadril nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania a nebolo zistené ani to, že by s čiastočným späťvzatím nesúhlasil z vážnych dôvodov. Následne po čiastočnom späťvzatí návrhu žalobcom a v tomto rozsahu zastavenom konaní, odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu vo veci samej v rozsahu, v ktorom konanie zastavené nebolo a v ktorom bol rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním žalobcu.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrio) CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v časti výroku, v ktorom okresný súd návrh zamietol, teda v rozsahu, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 986,75 €, úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 až do zaplataenia, (po čiastočnom zastavení konania ohľadne úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 759,98 € od 21. 03. 2009 až do zaplataenia) ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

15. Prioritne sa odvolací súd zameril na odvolací dôvod, podľa ktorého bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvej inštancie právny úkon žalovaného - uznanie nároku nijako nevyhodnotil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

16. K argumentom uvádzaným žalobcom v odvolaní uvádza odvolací súd nasledovné:

17. Odvolací súd sa nestotožňuje s tým, že písomné podanie žalovaného zo dňa 31. 07. 2013, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 05. 08. 2013 (č. I. 66 spisu) je procesným úkonom žalovaného, ktorý by mal byť podľa tvrdenia žalobcu považovaný za uznanie nároku s účinkami podľa ust. § 153a O. s. p.. V zmysle § 153a ods. 1 O. s. p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania. Súd má teda možnosť redukovať svoju činnosť na preskúmanie platnosti úkonu (uznania nároku) z hľadiska hmotného práva, avšak len v prípade, ak je žaloba vecne opodstatnená. K uznaniu nároku žalobcu zo strany žalovaného nedošlo zaznamenaním tohto úkonu do zápisnice súdu, ale jeho písomným vyjadrením k žalobe, v ktorom uviedol, že pohľadávku žalobcu neplní z dôvodu, že je dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody, vo výkone trestu nepracuje, a teda nemá žiadny príjem na uhradenie tejto pohľadávky. Prejavil záujem po návrate z výkonu trestu a zaradení sa do pracovného života dlh uhradiť. Z uvedeného písomného vyjadrenia však nevyplýva, že uznáva nárok žalobcu v celom rozsahu, čo do dôvodu, ako aj výšky a už v žiadnom prípade z neho nie je možné vyvodiť, že by vedel o jeho premlčaní. Z ust. § 558 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že dlh možno uznať čo do dôvodu aj výšky, ak tento v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má takéto uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní.

18. Nemožno opomenúť ani to, že pred tým, než žalovaný v písomnom vyjadrení, na ktoré sa žalobca odvoláva ako na podanie, v ktorom žalovaný uznal jeho nárok čo do dôvodu ako aj výšky (zo dňa 05. 08. 2013), vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného, ktorý v konaní pôsobil do 30. 06. 2016, a ktorý do konania vstúpil v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 podaním zo dňa 25. júla 2013 (č. I. 62 spisu) vzniesol námietku premlčania. Keďže v konaní došlo k vzneseniu námietky premlčania, okresný súd bol povinný na takto vznesenú námietku

prihliadať. Právny záver o premlčaní nároku žalobcu však v odvolaní žalobcom nebol spochybnený a odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol vecne správne.

19. Odvolací súd uznáva, že uznanie nároku žalovaným podľa § 153a O. s. p. zakladá povinnosť súdu rozhodnúť o nároku, ktorý je predmetom sporu podľa tohto uznania bez ohľadu na to, či sú žalobné tvrdenia podložené dôkazmi a na to, či výsledky konania preukazujú oprávnenosť nároku alebo či sa podľa nich naopak požiadavky žalobcu javia nedôvodnými, avšak v prejednávanej príhode zo strany žalovaného nedošlo k uznaniu nároku v zmysle § 153a O. s. p., v dôsledku čoho okresný súd správne prejav žalovaného neakceptoval a nepovažoval ho za uznanie nároku v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 153a ods. 1 O. s. p..

20. V konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica však okresný súd nevykonával dokazovanie nad rámec oprávnenia daného mu zákonom, ak po dôvodne vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom na strane žalovaného, ktorý v konaní vystupoval na ochranu jeho práv ako spotrebiteľa, nárok ako premlčaný zamietol. Navyiac v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov, ktoré ustanovenie zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Niet pochýb, že citované ustanovenie má procesnoprávny charakter. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a keďže neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodné po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania. Ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch a v tejto súvislosti poukazuje odvolací súd i na rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Cdo 13/2014, 3MCdo 12/2014.

21. Ak žalovaný k odvolaniu pripojil rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co 369/2014, odvolací súd poznamenáva, že v prejednávanej veci Krajský súd v Trnave posudzoval procesný úkon žalovaného, ktorý výslovne konštatoval : „že s návrhom súhlasí, je si vedomý svojho dlhu vzhľadom na výšku žalovanej sumy, ktorá predstavuje sumu 2.000 €, preto požiadal súd o možnosť splácania tejto sumy ...“. Z uvedeného teda vyplýva, že uvedený procesný úkon urobil žalovaný do zápisnice pred súdom, z ktorého však jednoznačne vyplývalo, že uznáva žalobný nárok úplne, prejavil vedomosť o svojom dlhu, pričom súd neriešil otázku, či žalovaný (ne)vedel o premlčaní tohto nároku. Aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obo 38/2009, ktoré bolo zo strany žalobcu predložené na podporu jeho tvrdení uvádzaných v odvolaní, išlo o prípad, kedy žalovaný výslovne uviedol, že uznáva uplatnenú pohľadávku v celej výške a navrhol žalobe vyhovieť.

22. Ak aj žalovaný prejavil záujem dlh žalovanému zaplatiť, nemožno tento záujem považovať za jeho úkon, ktorým uznal nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky s účinkami danými ust. § 153a O. s. p., ak išlo o jeho vyjadrenie k žalobe, v ktorom neuviedol, že uznáva dlh voči žalobcovi vo výške ním požadovanej. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaný konštatoval, že vo svojom písomnom podaní síce uviedol, že je ochotný pohľadávku splatiť, avšak až po výkone trestu a len na základe toho, ak by súd vyhodnotil nárok žalobcu ako opodstatnený. Zdôraznil, že o premlčaní nároku v čase jeho písomného podania nevedel a dozvedel sa o ňom až po kontakte s vedľajším účastníkom, ktorý vystupoval v konaní na jeho strane za účelom ochrany jeho práv ako spotrebiteľa. Postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu práva žalobcu konať pred súdom a jeho odvolanie nie je dôvodné.

23. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania, teda podľa úspechu v konaní, ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje aj napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania nebol odvolaním napadnutý, avšak ide v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP o výrok závislý.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle §-u 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému, ktorý úspešný v odvolacom konaní bol, trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané, odôvodnené a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP), nevznikli. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, tento v konaní vystupoval do 30. 06. 2016, ktorý svoje postavenie vedľajšieho účastníka

dňom 30. 06. 2016 stratil v zmysle Civilného sporového poriadku, podľa ktorého vedľajší účastník, ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, ktorý pri riešení problematiky intervencie prikročil ku jej komplexnej zmene.

25. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).